

Praznovanje Tatjaninega 70. jubileja, 2008. Tatjana sedi s šopkom v roki (hrani SŠM, fototeka).

Tatjana je bila s svojo navzočnostjo in pozornostjo do vsakega opomnik vsem sodelavcem, da pripadamo muzejski družini in da skupaj nosimo svoje poslanstvo, ki je skrb za kulturno dediščino šolstva na Slovenskem, da imata naš čas in naše delo v muzeju globlji pomen. V najlepšem spominu mi bo ostalo, da sva na njen zadnji dan skupaj oddali njen zadnji in moj prvi članek za Šolsko kroniko.

Klara Keršič

Zelo dobro se spominjam časa, ko sem še kot študent delal v muzeju in se pripravljaj na pisanje diplomske naloge. Za Tatjano sem takrat že izvedel, da je živa knjižnica, in sem jo zato prosil, če bi mi lahko pomagala pri zbiranju gradiva za mojo temo. Nasmehnila se je in pritrdila. Preden sem se pri svojem študentskem delu "dvakrat obrnil", so me na čitalniški mizi čakali trije visoki kupi knjig. Pa ne le to. V vsaki knjigi je bil listek, na kateri strani je besedilo, ki bi mi utegnilo koristiti.

O tem, kako nas je imela Tatjana rada, sploh *zelence*, ki smo komaj prišli v muzej, ne govorijo samo njena dejanja pomoči na področju čitalniške rabe, pač pa

Praznovanje Tatjaninega 80. jubileja, 2018 (hrani SŠM, fototeka).

Tatjana v muzejski čitalnici, 2021 (hrani SŠM, fototeka, foto Urška Boljkovac).

tudi drobne sladke pozornosti, s katerimi nas je presenečala. Vedno kot zahvalo za kakšno pomoč pri digitalni tehnologiji (kar smo vsi mladi pa tudi mladi po duši več kot radi volje storili), velikokrat pa kar brez razloga.

Mlada po duši je bila tudi Tatjana. Ne le, da je bila pri svojih več kot osemdesetih še vedno občasna uporabnica otroške gugalnice, večkrat je prišla k moji mizi s sto ali več let starim pedagoškim časopisom v roki in mi hudomušno pokazala kakšno nerodnost ali zatipkano napako, ki je povsem spremenila pomen v besedilu. Rekla je: »Vidiš, tudi v starih časih so ga biksali.«

Nasproti moje polne delovne mize stoji zdaj prazna delovna miza. Z veseljem pa ugotavljam, da kljub prazni delovni mizi ostaja poln čitalniški prostor. Poln Tatjanine dobre volje, ki se je prenesla na njene sodelavce in dalje živi po njih. Ob odpiranju in listanju pa bodo v čitalnici iz starih šolskih knjig poleteli in napolnili prostor njeni zgledi in prijetni spomini nanjo. S hvaležnostjo.

Anton Arko